

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 3. Ecclesiæ in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

id est, die Mercurii decimo nono Junii, Sæculum VII
 hora decima matutina pervenit. Eodem A.C. 653.
 die qui eum deducebant, inde profecti
 Misenum primo Julii appulerunt. Unde
 postea in Calabriam & in multas Insu-
 las delati trium mensium spatium exege-
 runt. Tandem in Insula Naxo expositi,
 ibidem per annum commorati sunt. Hoc
 toto itinere Summo Pontifici, quamvis
 profluvio, quod eum quiescere nunquam
 sinebat, & incredibili ciborum fastidio
 laboraret, nullum levaminis genus con-
 cessum, nisi quod in Naxo Insula bis ter-
 ve balneo uti, & in quadam urbis domo
 divertere licuerit. Extra hanc Insulam
 nunquam e navi, quæ ei carceris loco
 fuit, descendere datum est, etiamsi cu-
 stodes ejus, quotiescunque occasio fave-
 ret, ad littora demitterentur, ut fatiga-
 ta pelagi erroribus corpora reficerent.
 Interim Romæ jussu Imperatoris Euge-
 nius Papa constituitur. Erat is patria
 Romanus, Rufiniani filius, a puero Cle-
 ricis adscriptus. Nono Sept. anno 655. *Anast. in*
 demum electus est, & annis ferme tri- *Eugen.*
 bus sedit. (*) *v. Coint. an.*
658. n. 9.

§. III.

Ecclesie in Anglia.

Eodem anno 653. obiit Honorius Archi-
 M 3 epis-

(*) Id factum ad evitanda majora mala;
 præsertim ne Imperator Hæreticum intruderet.

Æculum VII
A. C. 653.
episcopus Cantuariensis ultimo die Sept.,
cujus memoriam Ecclesia eodem die ce-
lebrat. Hanc Sedem tenuerat annis
novendecim, & postquam Cathedra E-
piscopalis octodecim mensibus vacasset,
Beda III.
hist. c. 20. electus est Deusdedit, inter Episcopos
Cantuariæ numero sextus. Tum ab I-
thamaro Episcopo Rosensi 16. Martii an-
no 655. ordinatus, illi Ecclesiæ annis no-
vem, mensibus quatuor, & diebus duo-
Mart. Rom.
30. Sept. bus præfuit. Is ex Gente Saxonum Oc-
cidentalium ortum trahebat, cum Archi-
episcopi quinque Antecessores ejus ex-
teri, & ut pronum est conjicere, Itali
fuisent.

† *Mediterra-*
nei. Illo tempore *Middel-Angli*, † seu qui
Provincias in medio Insulæ positas inco-
lebant, conversi sunt ad Fidem sub Prin-
cipe Penda, quem Parens ipsi cognomi-
nis adhuc juvenem huic Nationi Præfe-
ctum dederat. Penda ad Osuinum Re-
gem delatus, cum filiæ ejus amore ca-
ptus rogaret, ut se Generum acciperet,
id ea conditione obtinuit, si cum tota
Gente sua Christiana Sacra susciperet.
In Fide deinde instructus, Resurrectionis
& Immortalitatis spe concepta, edixit,
Christianum se futurum, etiamsi sibi Re-
gia Princeps non traderetur; cujus pro-
positi Auctor ei cum primis fuit Alfridus,
Regis Osuini filius, qui Pendæ sororem
duxerat. Ergo Penda a Finano Episco-
po

po Lindisfarnensi, S. Aidani Successore, ^{Sæculum VII}
 cum omnibus Procëribus, militibus & A. C. 653.
 familiaribus, qui eum secuti fuerant, Ba-
 ptismum accepit. Ad Sacram Cæremo-
 niam celebrandam locum elegerant Ar-
 cem regiam prope vastissimi circuitus
 murum olim a Romanis extructum. Tan-
 dem lætissimus Penda, deducens secum
 tres Presbyteros Anglos & unum Scotum,
 id est, Hibernum, qui subditos suos Fi-
 dem edocerent, & baptizarent, rever-
 sus est.

Hisce quatuor Presbyteris cum Prin-
 cipe advenientibus se adeo dociles præ-
 buere Incolæ, ut quotidie multi tam de
 prima Nobilitate, quam de plebe, abje-
 cto Deorum cultu ad fontem Baptismi
 convolarent, nec Penda Principis pater
 Nationi suæ Merciorum Evangelium
 prædicari prohibebat, sed magis eos, qui
 Jesu Christi Fide suscepta, opera ab illa
 præcepta non faciebant, contemnebat di-
 cens; miseros esse homines, & Deo suo,
 in quem crederent, rebelles.

Osuinus uni tantum parti Regionis
 Nordhumbrorum imperans, S. Rege Os-
 wino occiso, quam parricidio sustulit vi-
 gesimo die Aug. anno 651. totam sibi
 subjecit. S. Aidano Episcopo Lindisfar-
 nensi inde duodecim post dies, ultimo e-
 jusdem mensis, quo Ecclesia ejus memo-
 riam colit, ad superos translato, successit

Beda III.
hist. 14. &
Epith.

Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 19. 27.

Sæculum VII Finanus, qui in Insula Lindisfarnensi Ec-
 A. C. 653. clesiam Cathedralem non ex lapidibus
 sed ex ligno, Hibernorum modo, con-
Mart. Rom. struxit, tectumque ex cannis imposuit.
 31. *Aug.* Rex Osuinus, crimen expiaturus, Mona-
Beda III. sterium deinde fundavit in illo loco, in
hist. c. 25. quo Oswinum a Sicario percuti mandave-
 Res Ecclesiæ rat, & hodie *Gilling* nominatur, prope
 in Anglia. Rigodanum, præcepitque, ut Monachi
 quotidie pro animabus duorum Regum,
 interfecti & interfectoris orarent.

Ceterum Osuinus magno tamen ze-
 lo Fidem propagavit; nam postquam ad
 conversionem *Middel-Anglorum* pluri-
 mum contulisset, elapsis duobus annis
Bed. III. c. 24 etiam Mercios ad Fidem perduxit. Im-
 patientissime ferebat fastum Regis Pen-
 dæ, qui fratre ejus interempto, Regio-
 nem quoque depopulabatur, & consilium
 cepisse videbatur totam Nationem exter-
 minandi. Postquam igitur dona maxi-
 ma ei obtulisset, ut pacem emeret, &
 ille oblata respueret, juravit Deo, se u-
 nius anni filiolum Deo consecraturum,
 & agros duodecim ad ædificanda Mona-
 steria daturum. His votis adstrictus &
 paucis copiis cinctus movit in Pendam,
 militum numero saltem tricesies superio-
 rem. Nihilominus, rem prodigio simi-
 lem! profligato Infidelium exercitu in-
 signem reportavit victoriam, decimo no-
 no Nov. anno Regni sui decimo tertio,

Jesu

Jesu Christi 655. cæsus est Penda, & Regnum Nordhumbriæ non solum ab atrocissimis hostibus liberatum, sed etiam ampla admodum Merciorum Provincia, quam Osuinus in suam potestatem redegit, auctum est. Ipse voti damnatus, quæ promiserat, bona fide adimplevit. Agros duodecim dedit, in quibus singulis coloni decem cum suis familiis, id est, universim Coloni centum & viginti laborabant. Filia Regis S. Hildæ Abbatis-
 sæ curæ commissa, atque in dotem donavit Rex fundum decem colonorum in loco, qui *Strenesbal* dicebatur, ibique fundavit Monasterium & Ecclesiam S. Petri, suum, Reginaque Uxoris, multorumque aliorum Principum sepulchrum futurum. Duo erant Monasteria juncta, virorum unum, & alterum fœminarum, atque ex primo multi Presbyteri & Episcopi Sanctitate clari prodierunt.

Rex Osuinus parta victoria ad conversionem Merciorum, sibi jam subditorum animum adjecit. Primus eorum Episcopus fuit Diuna, unus ex quatuor illis Presbyteris quos Princeps Penda eo deduxerat, a Finano Episcopo Lindisfarnensi Episcopus *Middelanglorum* & Merciorum ordinatus; ita nempe ob penuriam Episcoporum unus duobus populis dabatur.

Sæculum VII
 A. C. 653.

c. 21.

M 5

Præ

Sæculum VII

A. C. 653.

6. 22.

Sup. Lib.

XXXVII.

S. 17.

Præterea idem Rex Osuinus plurimum contulit ad conversionem Saxonum Orientalium, Londini, illius Regionis Metropoli habitantium, qui olim ejecto S. Mellito Episcopo suo susceptæ Fidei renunciaverant. Nunc Regem habebant Sigebertum Osuini Regis amicum, ad quem cum sæpe in Nordhumbriam diverteret, ab eo ad damnandam Idololatricam impellebatur. Osuinus dicere solebat ad Hospitem: *Non possumus utique Deum facere ex lapide vel ligno, ex quo vasa cubicularia ad usum vitæ quotidianum facimus, & residua in ignem conjicimus; sed hominem rationis capacem credere decet, Deum esse incomprehensibilem, omnipotentem, æternum, qui omnes homines aliquando judicaturus sit, illisque qui ejus voluntati obedierint, præmia æterna largiturus.* His argumentis permotus Saxoniarum Orientalis Rex Sigebertus a Finano Episcopo in Domo Regis ad murum supra dictum baptizatur. Ad sua rediturus rogavit Osuinum Regem, ut sibi Doctores idoneos daret, qui Gentem suam converterent, & baptizarent. Osuinus delegatis in *Middelangliam* viris, Presbyterum, cui nomen Cedde, & alterum Presbyterum inde accersitos misit in Saxoniam Orientalem, Fidem prædicaturos. Cedde, postquam totam illam Regionem peragrasset,

agraffet, magna Ecclesia fundata, in pa- Sæculum VII
 triam rediens ad Finanum Episcopum A. C. 653.
 Lindisfarnensem se contulit, qui eum,
 comperto, quod plurimi in Saxonia O-
 rientali Fidem suscepissent, duobus aliis
 Episcopis assistentibus, illius Regionis E-
 piscopum ordinavit.

§. IV.

*S. Cedde Episcopus Saxonum Orien-
 talium.*

Cedde jam Episcopus in Saxoniam O-
 rientalem reversus, & majore quam
 antea Auctoritate valens, diversis in lo-
 cis Ecclesias fundavit, Presbyteros &
 Diaconos in prædicando & baptizando
 Adjuutores ordinavit. Imo Talaburgi ad
 Tamisim multos congregavit, quos insti-
 tuebat ad vitæ Monasticæ rigorem, quan-
 tum novelli Christiani ferre poterant.
 Cum quemdam Regi sanguinis propin-
 quitate conjunctum, quod contraxisset
 illicitas nuptias, vir Sanctus excommu-
 nicasset, prohibuissetque, ne ullus homi-
 num illius ædes intraret, aut cum illo
 manducaret, nihilominus Rex Sigeber-
 tus ab excommunicato invitatus ad men-
 sam accessit. Ecce vero de convivio re-
 deunti obvius fit Sanctus Episcopus. Rex
 territus ex equo in terram defilit, ejus
 pedibus advolvitur, veniam rogat. E-
 piscopus,